

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

21 De magnitudine gloriæ cælestis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

MULTA sunt quidē, e quibus quanta sit gloria caelestis patriæ, aliqua coniectura assequi liceat: Quinq. ramentum potissimum capita ad hanc rem facere videntur, quæ diligenter ponderata magnam vim habent ad desiderium in nobis excitandum illius inenarrabilis beatitudinis & felicitatis. Primum, si consideremus quæ quantaq. bona in hac vita Deus dilargitus sit, non modo infidelibus, & idolorum cultoribus, hominibusq. ventri suo abdominiq. deditis, sed hostibus quoq. suis, & Christiani nominis acerrimis oppugnatoribus. Nero præter nefarium parricidium & alia innumera flagitia commissa, primus Imperatorum Christianos vehementissimè est persecutus, usq. ad internecionem gloriosissimorum Apostolorum Petri & Pauli. Decius, Diocletianus, Maximianus, Maxentius, cæteri que veræ religionis hostes quid non in Deum Deique cultores Christianos machinati fuerunt? Iulianus Apostata ex tonsurato clerico religionis Christianæ defertor, magicisq. artibus deditus; Valens hæreticus, &c. hi, inquam, omnes cum tot sceleribus inquinati, ex professo Deum ipsum, Deique legem impugnarent, à Deo tamen donati sunt immensis opibus, honore, gloria, splendore, deliciis, ut nihil deesset quo minus vitam agerent suauitatis, dignitatis, voluptatis plenissimam:

simam: Imperauerunt orbi, subiectos sibi habuerunt populos ac reges, ad eorum nutum omnia gerebantur: Et quid optare posses in hac vita, quod illis non fuerit concessum? Sed hinc attolle mentem ad alia. Si enim terra largitus est hostibus, persecutoribus, improbis, flagitiosis, sceleratis hominibus, atque tyrannis: quid præparauit, non dico seruis, nõ amicis, non charis, sed filiis dilectissimis, regni sui hæredibus? Si optabilis est Imperatorum Regumq. terrenorũ conditio, quantò magis optandum celeste regnũ, cui præficietur filij accepturi hæreditatẽ? Secundum est ex diligenti consideratione verborum Isaia, & B. Pauli *Isaia 64.*
 Apostoli: Oculus non vidit, auris non audiuit, *1. Cor. 2.*
 & in cor hominis non ascenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus se. Magnam gloriam, magnas opes, magnos honores, oculi nostri viderunt, Principum Christianorũ: Multò plura audiuius aut legimus ipsi, quanta fuerit gloria Imperatorũ; quæ victoria ac potentia Alexandri Macedonis; quæ Nabuchodonosoris regna; qui triumphus ducum Romanorum; quàm admirabilis sapientia Salomonis: Longè deniq. magnificentiora & splendidiore, mente & cogitatione complecti possumus. Sed quantamcunq. videris in orbe gloriam & fœlicitatem, quantamcunq. audieris, quantamcunq. mente cõplexus fueris, nihil ad gloriam, beatitudinemq. illam quam dabit, & reuelabit in cælo Deus diligentibus se. Tertium ex eiusdem Apostoli verbis
 colli.

Rom. 8.

colligi potest: Non sunt cōdignę passiones huius temporis ad futuram gloriam quę reuēditur in nobis: hoc est, nihil tā graue cuiquam in hac vita inferri potest, aut ā quoquam sustineri, quod dignum sit æterna gloria. Quod maioris momenti & precij est res, eō maiore labore molestisquę digna censeatur. Sunt qui ferrum patientur & ignes, vt vel præmia consequantur, vel cōmodis & emolumentis quibusdam fruantur. De bonis igitur vitę æternę affirmat scriptura, quod tanta sint, vt nullus fuerit vnquam in hac vita labor, nulla molestia, nulla afflictio, nulla pœna quam non cumularissimē cōpensent ac remunerētur. Multa passi sunt martyres, multa item facinorosi multi pro criminibus suis: At nihil dignū tanto præmio. Tu labores tuos ad res istius vitę confers: Mercator se periculis maris exponit, vt quæstū mercibus faciat: Ecclesiasticus trāmittit Alpes vt sacerdotiū aliquod opimum impetret: Alij studia litterarum nocturnosquę labores ad honores, principū fauorē, & quietā vitam dirigunt. Et hæc diuina bona, quę precium omne superāt, pro quibus tamen vitam sanguinemquę profundas, nihil dignum præstabis, nullos tibi labores mereri videntur. Certè B. Paulus quantos labores & molestias perpessus fuerit, quamquę parui eas præ bonis illis immortalibus estimauerit, in epistolis suis satis declarat.

Quartum est ex precio vitę æternę: merces enim quod pluris veneunt, eō digniores habentur,

tur. Obseratum erat quondam cælum pecca-
 to primi parentis, nulli parebat ingressus, que-
 situs est in cælo, in terra & subtus terram, qui *Apoç. 5.*
 precio persoluto portam cæli referaret, nemo
 potuit reperiri, nec precium ab vlla vel mor-
 tali vel immortali creatura persolui; Deus ip-
 se infinite maiestatis & dignitatis in precium
 se offerre debuit. Haberi poterant opes huius
 terræ, sol, luna, sydera, ipsiq. cælestes orbes, que
 omnia cum in huc finem à Deo producta es-
 sent, vt homini ad æternam salutem consequen-
 dam adiumento essent, meritò debuissent in
 hoc negotio consumi. Sed dignum & æquale
 non erat precium, opus fuit re infinita, dolo-
 ribus, sanguine, passione, morte Dei infiniti.
 Quocirca, si gloria cæli non nisi infinito me-
 rito cõparari potuit, hoc est, non nisi morte fi-
 lij Dei; & si tanti Deus ipse illam æstimauit,
 vt se ipsum pro ea tibi comparanda obtulerit
 ac donarit; nõne magnum quiddam, & exi-
 mium vitam eternam esse existimare debemus?
 Ego (inquit filius Dei) veni vt vitam habeam, *Ioan. 10.*
 ideò factus homo, ideò passus, ideò mortuus,
 vt vitam ab ipsis amissam meo sanguine re-
 cuperem.

Quintum argumentum ducitur ab illis, qui
 hoc cælesti gaudio beati sunt & felices. Maio-
 res nobilioresque maioribus rebus gaudent &
 delectantur, pueri nunciis, viri magnates, prin-
 cipes & reges grauioribus, vt certaminib⁹, cir-
 cis, venationibus. Qui porro res istas terre-
 nas mente calcarunt, adeò nõ afficiuntur illis,

R vt

vt omnia ista humana & inferiora pro nihilo ducant, reputent vt sordes & stercorea. Tales erant Apostoli, ceteriq. viri sancti & Deo pleni. At verò sancti Angeli, quibus nihil commercij est cum his nugis nostris, dedignantur illas aspiciere in quibus homines precipuam felicitatem constituunt: eorum quippe felicitas & beatitudo posita est in rebus longè nobilioribus. Deus autem infinitæ naturæ & dignitatis, non nisi infinita pulchritudine capitur. Considera igitur quanta sit futura res illa quæ te in æternum beabit, eadem nimirum quæ sanctos Apostolos, quæ beatos Angelos, quæ Deum ipsum. Qua enim re sancti Dei, atq. adeò Deus ipse oblectatur & beatus est, nisi Deo, & contemplatione possessioneq. diuinitatis? Hac eadem tu frueris, & in æternum frueris. O te beatum ergo si gloriam istam intelligas, beatiorum si desideres, beatissimum si consequaris.

CAPVT XXII.

DE INGRESSV IN CAELVM.

ANIMA sancta quæ digna hoc caelesti regno iudicatur, quo putas triumphum in possessionem tantæ gloriæ ingreditur? Reges inaugurandi cum magna pompa & sollemnitate inducuntur, & Romani duces olim confectis feliciter bellis domum reuerentes cum incredibili splendore & apparatu in capitolium inuehebantur. sed nihil ad hanc inaugurationem atq. triumphum. Lazari medici anime ante reueratas caeli portas ab ipsis

Luc. 16.

Ang.